

VZKŘÍŠENÍ

ZDRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 69 – Svatodušní svátky 2006

Milí farníci,

v měsíci červnu prožijeme v naší farnosti mimořádnou událost. Jeden z našich farníků přijme jáhenské svěcení. II. vatikánský koncil obnovil v církvi službu trvalých jáhnů. Tito ženatí muži po svém svěcení vypomáhají kněžím: křtí, navštěvují nemocné, oddávají, hlásají evangelium atd. Nejsou kněžími, proto nepovídají, neproměňují eucharistii a neudílejí svátost nemocných. Jejich služba je ale jinak velice důležitá i tím, že mohou církev více reprezentovat ve svých světských povoláních. Jednoho jáhna znáte. Je jím Pavel Reumann, který do naší farnosti se svou rodinou chodívá pravidelně v neděli na dětskou mši.

Novým jáhnem bude Vladimír Hudousek. Svěcení se koná ve středu 28. června v 17.00 hod a světitelem bude biskup Václav Malý.

Vlád'u znáte jako ministranta, který pomáhá s podáváním svatého přijímání. Jeho žena Iveta je katechetka předškolních dětí. Vladimír vystudoval teologickou fakultu. Po svém svěcení bude od srpna působit v duchovní službě v Armádě ČR u Hradní stráže. Věřím, že ho budeme stále často vidat u oltáře, i když jeho povinnosti budou především být blízko příslušníkům Hradní stráže.

Přejeme jemu i celé jeho rodině hodně Božích milostí.

P. Jenda Balík

PS. Všem přeji požehnané prázdniny a dovolené. Kéž si nejen odpočinete, ale také prožijete hezké zážitky společně se svými rodinami a k tomu si přinesete i nějakou duchovní posilu.

● ZPRÁVY

Ω Doplnění informací v minulém čísle

Omlouváme se, že nám ze seznamu mimořádných přísluhovatelů eucharistie vypadlo jméno pana MUDr. Zdeňka Provazníka.

Ω **Farní internetové stránky** prošly během posledních týdnů rozsáhlou revizí a restrukturalizací. Nyní byste měli snáze nalézt potřebné informace. Pomoci vám v tom může i nově implementované fulltextové vyhledávání.

Na pohled největší změny ale probíhají právě v těchto dnech - zcela nový vzhled a nová adresa <http://www.farnoststrasnice.cz>. Doufáme, že obojí povede k větší oblíbenosti stránek.

Seznámit se se všemi novinkami a dozvědět se, jak maximálně využít možnosti webu, můžete dne 14. června po mši sv. na přednášce „Farní web na 99%“. Svě připomínky a náměty nám můžete sdělit např. pomocí Diskusního fóra.

Heslo je: nepomuk.

Ω **Upozornění - slavení Těla a Krve Páně**

Ve čtvrtek 15. června je slavnost Těla a Krve Páně. V tento den nás biskup zve na celopražskou oslavu na Hradčany. Proto se v našem kostele koná bohoslužba pouze ráno v 7 hod. Všichni jste zváni na večer na 18 hod do katedrály na mši svatou a po ní na eucharistický průvod.

Ω **Už odebírá vaše dcera či vnučka časopis IN!?**

Pokud ne, je vhodná příležitost právě nyní na konci školního roku časopis objednat. Bude to jistě dobrý dárek, který děvče potěší a zároveň jí nabídne křesťanský pohled na svět. Podrobnosti a objednávky na www.in.cz či na tel. 775 598 604

„Milá redakce, váš časopis mě nadchl a nemůžu si ho vynachválit. Je to vážně super. Líbí se i mamce a to už je co říct, protože ta jen tak něco neschválí.“ Katka

Ω **Zamyšlení nad zpěvem v našem kostele**

Je hezké a radostné, že do našeho kostela přichází tolik lidí. Velice pěkné je, že se můžeme pochlubit tolika varhaníky a hudebníky, kteří různým způsobem a stylem doprovází bohoslužby. Všem chci vyjádřit veliké poděkování.

Vícekrát jsem přemýšlel, proč tak málo lidí otevírá zpěvníky a proč je při mši tolik úst zavřených. Je to někdy zajímavý pohled na mlčící většinu. Chápu, že ne všichni mají dar zpěvu a že i zvolená píseň může být pro někoho úplně neznámá. Ale že by se to týkalo tolika lidí?

Milí přátelé, kdo zpívá dvakrát se modlí. Kéž se tedy náš naplněný kostel otřásá v základech. Zvu vás: nezdráhejte se zpívat! Je to přece k oslavě Boží. A jak budeme zpívat v nebi, když se to na zemi nenaučíme ☺ ?

P. Jenda

CO SE CHYSTÁ

Milí farníci, hlavní náplní práce pastorační asistentky je pomoc při plánování, přípravě a pořádání jednotlivých akcí ve farnosti. Moc vám děkuji za pomoc, radu a spolupráci, bez které bych toho moc nezvládla. Kdo by se ještě rád nějak zapojil, je vítán. Doufám, že si z naší nabídky rádi něco, pro vás zajímavého, vyberete.

Těším se na vás!

Lída

Ω Setkávání seniorů

Na lednové informační schůzce s panem farářem, kde se hovořilo o aktivitách naší farnosti, padl návrh na setkávání se seniorů.

Na první informativní setkání vás zvou **ve středu 7. června po večerní mši svaté** do učebny, kde si řekneme, jak si to představujeme a jak často, kdy a kde se budeme scházet.

Jsou tu jisté návrhy, např.:

- různé ruční práce a hotové výrobky pak nabízet za dobrovolný příspěvek a tím podporovat Papežské misijní dílo
- četba a posezení nad knihou – ať už nad Biblií nebo tou, kterou jste právě dočetli
- společné vycházky do blízkého okolí (už nám nohy tolik neslouží)
- výměna receptů na dobroty, které si přineseme na malé občerstvení ke kávě a čaji
- dle časové možnosti našich duchovních besedy k potřebám farnosti, anebo na téma, které nás právě zajímá
- můžeme si promítat filmy

Naše setkávání bychom mohli začínat modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství. Budeme prosit o tolik potřebné Boží Milosrdenství pro nás a naše bližní.

Ω První svaté přijímání a Dětský den

První svaté přijímání slavnostně přijmou další děti z naší farnosti v neděli 11. června při mši svaté v 10.30 hod.

Dětský den plný soutěží a her bude pro ně i pro všechny ostatní děti jako každoročně, ve stejný den odpoledne od 15 hod na hřišti gymnázia Minerva. V případě deštivého počasí máme příslibenou tělocvičnu ZŠ Brigádníků.

Ω Pout' k Pražskému Jezulátku se mší svatou

V **pondělí 26. června** plánujeme s dětmi, jako každý rok, pout' na poděkování za uplynulý školní rok k Pražskému Jezulátku. Ta letošní bude i se **mší svatou od 16 hodin**, kterou zde bude sloužit P. Peter. Po ní nám P. Šleich slíbil prohlídku některé z částí kostela.

Více v rubrice Děti

Papežské misijní dílo dětí

Pečení misijních koláčků letos získalo 17 700,- Kč, které jsme poslali na konto Papežského misijního díla dětí. Všem pekařům i pekařkám, kteří se na pečení podíleli i všem, kteří přispěli, patří poděkování.

Misijní jarmark je další formou, jak se dá pomáhat. V měsíci říjnu plánujeme uspořádat misijní jarmark, kde se za dobrovolný příspěvek nabízí různé výrobky, a výtěžek putuje opět k potřebným dětem. Na tomto projektu je pěkné to, že každý může vytvářet a nabízet dle svých nápadů zájmů a schopností cokoli vkusného a tím pomáhat. Misijní jarmarky se pořádají i při různých sympoziích a kongresech, kam potom můžeme další výrobky posílat.

Kdo má chuť, nápad a čas, může už začít ☺!

Co vás jistě zajímá - výhledy na nový školní rok

Podzimní víkend rodin

Na první podzimní prodloužený víkend od čtvrtka 28. září do neděle 1. října 2006 zveme rodiny s dětmi do Podsedlic u Lovosic na statek

Máme k dispozici celý objekt, 22 lůžek + 7 přistýlek v 7 pokojích, navíc pro větší děti a méně náročné je možnost spát na karimatkách na půdě nebo venku na zahradě ve stanech.

Stravování z vlastních zásob, je zde vybavená kuchyň, lednice, mrazák. Dle dohody můžeme vařit i společně

Celková cena za celý objekt na celý víkend se rozpočítá mezi účastníky (6 000,-Kč + energie a otop)

Doprava – buď vlastní nebo jezdí přímý autobus z Prahy, se zavazadly si jistě vzájemně pomůžeme.

Podrobnější informace www.tourtrend.cz, objekt 581, nebo www.amicuspraha.cz,

Pro děti chystáme zajímavý program, na své si přijdou i dospělí

Zájemci se mohou již nyní hlásit v sakristii.

Na malé i velké se těší i P. Peter Kováč

Jistě bude pokračovat vše osvědčené, co se koná: pro děti náboženství, pro mladé úterní setkávání, modlitební skupinky, mateřské centrum (ve středu dopoledne), nedělní kavárna, sportovní soboty...

Přibudou nové možnosti

Ω Setkávání pro mladé kolem 13 – 16 let. Povede P. Balík a konat se bude každou neděli večer od 19.30. Během těchto setkání se účastníci postupně připraví na svátost biřmování, kterou by mohli přijmout v roce 2008. První setkání bude 24. září.

Ω Katechumeni - příprava dospělých ke křtu – pondělí 19 hod.

Ω Biřmovanci dospělí – jednou za 14 dní – uvidíme, jaký den bude nejvíce vyhovovat, zda středa nebo čtvrtek večer od 19 hod. Biřmování se plánuje na červen 2007.

Ω Lectio Divina – společné rozjímavé čtení Písma svatého - pro dospělou mládež – sobota večer od 20 hod, jednou za měsíc.

A dále? Uvidíme, s čím kdo přijdete a co bude realizovatelné.

Plánované výjezdové akce

Ω Podzimní prázdniny pro mladé v Příchovicích: 25.10. – 29.10.

Ω Adventní duchovní obnova pro mladé: 8.12. - 10.12.

Ω Zimní lyžování pro mladé: 1.2. - 4. 2. 2007

Ω Jarní prázdniny pro mladé a děti na Mariánské v Krušných horách: 17.2. – 24.2. 2007

Bibliodrama

Paní Mgr. Eleny Strupkovou z divadla Miriam jsem požádala, zda by si našla někdy **na podzim** čas na nás a na bibliodrama.

Před několika málo lety jsem totiž pod jejím vedením kurz bibliodramatu absolvovala a protože mě velmi zaujal a obohatil, přála jsem si zprostředkovat jej i vám, zvláště když divadlo sídlí u nás na faře.

Už jste se s ním někdy setkali? Víte, oč jde?

Bibliodrama je jedním ze způsobů skupinové práce s Biblí, ve kterém máme příležitost prožít, objasnit si a přijmout určitý biblický text a to prostřednictvím různých metod a technik. Hra a úkol ztvárňovat jsou podstatnými pracovními formami bibliodramatu.

Kdo má zájem, zejména starší mládež 17 – 30 let, hlase se v sakristii. Zatím máme domluvené jedno setkání, další podle domluvy.

Lída

● KRONIKA

VZPOMÍNKA

Bylo to za doby totality, kdy jsem se jako dítě – navštěvující 1. stupeň základní školy, začala připravovat na 1. svaté přijímání. Kostel, kde se sloužila mše svatá, byl pro mě místem, kde jsem to „nějak vydržela“ a katechismus jsem chápala jako učebnici dějepisu, jejíž obsah se musím naučit.

Utíkal čas a bylo mi 14 let. Jako obvykle jsem v neděli přistoupila ke svatému přijímání. Ale najednou jsem pocítila něco, co jsem dosud nezažila. Vnímala jsem, že ke mně Bůh přišel a že je mi hodně blízko. Z očí mi tekly slzy. Potom jsem si postupně zamilovala modlitbu a mši svatou, ve které jsem cítila Boží přítomnost nejvíce po svatém přijímání.

Pán mi otevřel dveře do skupiny katolické mládeže, která byla pro mě posilou. Později jsem začala navštěvovat i další společenství.

Zamilovala jsem si Boha a toužila pro něj udělat něco velkého. Pak přišlo i období pádů a temných nocí, ale i vzestupů zpět.

Nedávno mě zaujala slova jednoho salesiána, který říkal, že žádáme od Boha zvláštní znamení, ale přitom nám Pán posílá každý den mnoho různých znamení. Jenže někdy mám představu, že by tyto Boží doteky měli mít jinou podobu, ale Pán nám posílá právě tento kříž, který jsme si možná ani sami nevybrali, a znamení, která chce, abychom se naučili číst...je to právě tato situace, právě tento člověk, právě toto slovo, právě tento den...

Karolína Mikotová

PŘEDVELIKONOČNÍ malování vajíček a pletení pomlázek

V sobotu 8. 4. 2006 se ve farní učebně sešlo hodně malých malířů. Pod vedením šikovných „instruktorů“ si mohli vyzkoušet zdobení vajíček různými technikami, pletení pomlázek a pečení perníčků. Veliký úspěch měla také výroba figurek z marcipánu, při níž vznikaly klasické velikonoční figurky zvířátek, ale i neobvyklé kreace např. velikonoční želva nebo skřítek.

Větší děti i některé maminky zaujala technika malování voskem, malí zase obalovali vajíčka potřená lepidlem v máku, kmínu nebo v nastříhaných papírcích. K vidění byla i vajíčka polepená látkou tzv. babičky

Kluci si zkoušeli uplést podle vzoru šikovného tatínka svojí pomlázku a s pomocí někdy větší, někdy menší se to nakonec povedlo všem.

Všichni jsme si to moc užili a domů jsme si odnášeli košíčky plné vajíček a perníčků, a radost ze společně stráveného sobotního dopoledne. Všem organizátorům patří velký dík.

Martina Svobodová

FARNÍ VÝLET DO KONĚPRUS A NA TETÍN

Sešli jsme se na faře.

Šel s námi i pater Peter Kováč. I hudebníci, kteří hrají v neděli na půl jedenácté. A tak jsme vyrazili. Jeli jsme vlakem. Potom jsme přestoupili na autobus. Pak jsme vystoupili a šli jsme svačit.

Po svačině jsme šli na prohlídku jeskyně. Chvilu jsme čekali na průvodkyni. Konečně jsme se dočkali. Potom jsme si vlezli do jeskyně. A tam byla taková zima, že se všichni klepali zimou. Při prohlídce jsme viděli rampouchy. Bylo to žůžo. Doufám, že se to všem líbilo. Paní průvodkyně nám řekla, že když na kluky kápne kapka z rampouchu, tak jim narostou rohy. Ale nikomu z nás žádné rohy nenarostly.

Venku bylo teplíčko, tak jsme ještě šli na dobrovolný výlet do Tetína. Na zpáteční cestě jsme ozdobili Ondrův batoh, měl ho plný kytek. Pak jsme šli na nádraží. Konec výletu byl na Strašnický.

Moc se mi to líbilo! Ferda

VÝLET DO ŘEVNIC

Výlet do Řevnic byl prubířským kamenem pro otce Petera, jak se sžije se 24mi menšími či většími křesťánky a křesťankami. Lída už vše několikrát absolvovala a ani Reumannovi nejsou žádní nováčci. Vlákem jsme dojeli do Řevnic na faru, kde jsme už byli očekáváni, po nějaké chvíli jsme vyrazili na výlet do okolí Řevnic. Během výletu jsme navštívili bývalý kostelíček, kde se konala výstava a prohlídli jsme si křížovou cestu v podobě jednotlivých kapliček. Hledali jsme jezírko s indiánskou osadou, ale bez úspěchu. Zato jsme si výborně zašplhali na Babce, což není žádná naše příbuzná, ale bezvadné skály, po kterých se dá lézt.

Večer se kuchařky pokoušely ohřát guláš, ale bojkotem pojistek se nám večeře trošku zpozdila. Modlitbou a silným výkřikem „HAM!“ jsme guláš zdárně snědli. Byl moc dobrý. Večer jsme se rozřadili na kluky a holky a ulehli všichni k zaslouženému spánku.

V neděli ráno jsme se vydali po krkolomné cestě do sv. Jána pod Skalou, kde sídlil poustevník Ivan. Nedělní mši jsme slavili v malé kapličce, kde se sv. Ivanovi údajně zjevil sv. Jan Křtitel.

Po mši jsme se statečně vyšplhali na vyhlídku, která nám poskytla nádherný pohled na Brdy. Během cesty jsme hráli různé hry a vylízali zmrzlinu. S Peterem jsme toho hodně napovídali, což nás strašně bavilo. Měl s námi „svatoivanovskou“ trpělivost. Asi jsme povídáním narušili jeho schopnost navigace, což nás stálo další asi 4 km, našlapaných navíc.

Večer jsme u večeře změnili pokřik na „Dobrou chuť!“, dojedli guláš a výborné chleby se sýrem a rajčaty. Pavel Reumann se nás po večeři pokoušel učit hrát petanque.

V pondělí ráno jsme se vypravili na kratší výlet do Tetína, kde jsme si prohlédli zbytky hradu a zpátky jsme šli krásnou cestou podél Berounky.

Ještě v lese jsme si postavili „přírodní“ kostel, ve kterém balvany posloužily jako oltář a sedes a klády jako lavice, ozdobili vše kytkami z okolí a Peter a Pavel – bratři v hábitech – nám za zpěvu ptáků sloužili mši pod širým nebem.

Když jsme došli do Srbska, za „vyšlapané“ ušetřené peníze jsme si vysloužili další zmrzku.

Pak už jen hurá domů vláčkem, rozloučení před kostelem ve Strašnicích a doufání, že zas pro nás něco perfektního vymyslí.

Andulka K.

SETKÁNÍ NOVĚ POKŘTĚNÝCH

„Kolik je na světě duší, tolik je cest k Bohu“, je citát z jednoho zbožného obrázku. A je to také můj nejsilnější dojem ze setkání těch, kteří byli pokřtěni jako dospělí (nebo větší děti) v našem farním kostele během minulých deseti let. Seděli jsme v kruhu a vyprávěli a žasli, jakými mnoha způsoby nás Boží láska volala, lákala a vedla, jak trpělivá Láska čekala na naši odpověď a rozhodnutí, někdy i celé roky. Nakonec jsme se všichni shodli, že se za rok rádi zase sejdem - i s těmi, kteří tentokrát nemohli přijít, a s P. Balíkem a Lídou Buriánovou, našimi milými hostiteli.

Bohu díky za dar víry!

Zuzana Bartáková

MEZIFARNÍ TURNAJ V MALÉ KOPANÉ

Vážení čtenáři,

pod téměř otcovskou péčí našeho hrajícího kapitána Jardy Čecha, jsme se v neděli 21.5.2006 zúčastnili turnaje v malé kopané, pořádaného dejvicou farností sv. Matěje na hřišti ČVUT. Dojem, z jinak velice pěkného sportoviště s umělým povrchem, poněkud zastínila jistá nepřipravenost tamního kustoda a barmana v jedné osobě na sportovní podnik „mezifarního“ formátu (naše cheer leaders postrádaly „opékané buřtíky“)

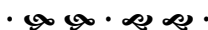
Turnaj byl vyhlášen pro dvě věkové kategorie : 0 – 14 a 14 – 100 let.

Začali naši junioři. Bojovali velice statečně a snad díky jejich nízkému věku a malé sehranosti utkání prohráli výsledkem 0 : 4.

Naši muži sehráli podstatně vyrovnanější partii. Podstatnou část utkání vedli poměrem 2 : 0 a vyzyvatelům docházeli síly. K původně domluveným 60 min. hry přidal pořadatel dalších 30. Soupeř hru nakonec vyrovnal a jejich tým, mladší v průměru o ½ našeho, zvítězil v poměru 4 : 2.

Díky sympatickému výkonu, který jsme v Dejvicích zanechali, jsme přijali pozvání na další turnaj, který jeho pořadatelé plánují na září tohoto roku.

Kopané zdar a té malé zvlášť, Michal Krejbich

NÁVŠTĚVA Z LAPPERSDORFU 15. 5. 2006

V pondělí 15. května 2006 navštívila naši farnost delegace spřátelené farnosti v Lappersdorfu. Skupinu vedl pan farář Mader, dalšími členy byli pan Kappl, zakladatel a zdatný organizátor našich dlouhodobých přátelských styků mezi oběma farnostmi, mluvčí farnosti Lappersdorf pan Zwick a bývalý předseda farní rady pan Braig. Cílem návštěvy bylo dohodnout další pokračování vzájemných styků. Poslední návštěva u nás ve Strašnicích se uskutečnila při příležitosti 10. výročí posvěcení našeho kostela 17. 6. 2004. Na tomto místě bych chtěl připomenout, že kromě velkého přátelství a pohostinnosti nám Lappersdorfská farnost přispěla nemalým darem na výstavbu našeho kostela a má velký podíl na tom, že jsme dostali rozhodující finanční dar od Regensburgské diecéze. Historie vzájemných styků je bohatá a dlouhodobá a nechci ji zde popisovat. Ti, kdo se zúčastnili minulých návštěv vědí o čem mluvím a ti, kdo se jich prozatím nezúčastnili, budou mít možnost to napravit v příštím roce, kdy plánujeme návštěvu v Lappersdorfu na dny 15. – 17. 6. 2007. Je dobré vědět o této akci v dostatečné předstihu, abychom s ní mohli počítat ve svých plánech na příští rok. Všechny Vás srdečně zvou přátelé z Lappersdorfu, pan farář Jenda Balík a Karel Duchek.

Další možností, která nám byla nabídnuta je týdenní pobyt našich dětí ve stanovém táboře Lappersdorfské farnosti ve dnech 30. 7. – 4. 8. 2006. Jedná se o tábor přibližně třicet kilometrů severně od Lappersdorfu, vybavený stany a vedený mladými lidmi z farnosti.

Náklady na týdenní stravu jsou přibližně třicet euro, kromě běžných osobních věcí je třeba mít s sebou spací pytel a karimatku. Pokud nemáte ještě pevný program pro Vaše děti ve věku od 10 do 25 let, pošlete je do světa na zkušenou, ať se zdokonalí v němčině a angličtině a poznají, co to je starat se o sebe i o druhé bez pomoci rodičů. Bližší informace dostanete v sakristii.

Karel Duchek

● TVÁŘE NAŠÍ FARNOSTI

Díky úvodníku P. Jendy není, myslím, k následujícímu rozhovoru potřeba cokoli dodávat. Dotazovanými jsou manželé Iveta a Vladimír Hudouskovi

1. pro pana Vladimíra

28. června budete mít jáhenské svěcení. Jak to vnímáte v tomto období – vaše pocity.

Období před svěcením vnímám nejen já, ale i má rodina jako velmi náročné. Často mám pocit, že nějak nestíhám. Je dost obtížné skloubit mé současné zaměstnání s přípravou k jáhenskému svěcení a s požadavky armády. Velmi si vážím volného času, který mohu věnovat své rodině a také modlitbě a rozjímání. Věřím, že to opravdové zklidnění přijde začátkem června, kdy odjízdim na týdenní exercicie. Rád bych také využil této příležitosti a poprosil naše milé farníky o modlitbu.

2. p. V.

Proč jste zvolil jáhenství ve službě vojákům, v čem je pro vás přitažlivější než „civilní“?

Víte, já jsem o trvalém jáhenství uvažoval už delší dobu, ale jaksi jsem si dost dobře nedovedl představit, čím bych mohl být jako trvalý jáhen pro místní církev užitečný. Mám takový dojem, že ačkoli je institut trvalého jáhenství uváděn do praxe několik desetiletí /byl obnoven II. vatikánským sněmem/, v našich podmínkách se model služby trvalého jáhna teprve buduje. Proto jsem uvítal možnost působit oficiálně mimo struktury církve jako vojenský kaplan. Ovšem rozhodnout se pro toto poslání nebylo až tak jednoznačné. Bylo nutné položit si a odpovědět na mnoho otázek a stejným procesem si prošla i má manželka. Rád bych jí poděkoval za její podporu.

Duchovní služba v Armádě ČR si získala za dobu svého působení vysoký kredit. Snažím se proto k tomuto poslání přistupovat s velkou odpovědností a pokorou a denně prosím o dary Ducha svatého. Velmi rád se budu věnovat i službě v naší farnosti.

3. pro paní Ivetu

Paní Iveto, jak vy se díváte na tuto manželovu volbu? Přece může být kdykoliv vyslán na nějakou misi, do války.

Z počátku jsem svého manžela v jeho rozhodnutí stát se trvalým jáhnem a vojenským kaplanem podporovala. Po nějakém čase ale ve mně vyvstalo mnoho otázek, na které jsem jen těžko hledala přijatelné odpovědi. Zejména na mě doléhala nejistota z manželovy práce v armádě, nedovedla jsem si představit možné časté stěhování, dlouhé odloučení manžela od rodiny v případě zahraniční mise apod. Opravdu jsem měla nějaký čas období, kdy jsem z manželova

rozhodnutí stát se vojenským kaplanem nebyla nijak nadšená. Velmi mi v tuto dobu pomohla naše společná modlitba i možnost se jaksi „vypovídat“ ze svých starostí ve společenství manželů z naší farnosti. Hodně mi také dalo setkání s vojenskými kaplany.

4. pí Iveta

Jste v naší farnosti katechetkou, máte za sebou první školní rok, byl to dobrý rok? Měla jste představu do čeho jdete nebo jste byla něčím velice překvapená?

Práce katechetky mi nebyla cizí, již před příchodem do Prahy jsem měla možnost několik let učit náboženství na základní škole. Dále jsem měla možnost načerpat nové zkušenosti s výukou předškolních dětí u katechetky Lídy. Společně s Radkou Zítkovou dokončujeme první rok s těmi nejmenšími a jsem ráda, že mohu do naší společné práce zapojit i své vlastní děti. Ráda bych zde pochválila i rodiče těch nejmenších, často jsem překvapená dobrými znalostmi maličkových farníků. Práce s dětmi mě naplňuje radostí a jsem vděčná za tuto příležitost.

5. pro oba

Slyšela jsem, že máte pocit, že vás tady „nikdo nezná“, teď je tedy příležitost k nápravě. Co nám řeknete o své rodině, o sobě?

Do strašnické farnosti jsme začali docházet po naší svatbě v roce 1999, kdy jsme se sem také přistěhovali z Orlických hor. Máme dvě děti, Vládika(5) a Markétku(3). Vystudoval jsem Katolickou teologickou fakultu v Praze a v současné době pracuji jako strojvedoucí metra na lince „C“. Vláčky byly vždy mým velkým koníčkem.

Moje manželka Iveta vystudovala obor „sociální práce“ na Pedagogické fakultě v Hradci Králové a v současnosti pracuje na Apoštolské nunciatuře. Její velikou radostí je práce s dětmi. Naší velikou oporou je společenství manželů z naší farnosti. Rádi sportujeme a jezdíme s dětmi na výlety. Letošní rok se nám jeví jako velmi přelomový s mnoha změnami. Kromě svěcení a nové práce nás asi čeká i pořízení nového bydlení. Dnes bydlíme v pronajatém domku na Zahradním Městě, kde se žije velmi dobře. Pravděpodobně nás čeká bydlení v paneláku, ale doufám, že si brzy zvykneme.

6. Kam rádi jezdíte na dovolenou, na výlet?

Jelikož oba pocházíme z Orlických hor, rádi se tam i vracíme a nedáme na ně dopustit. Dvě letní dovolené jsme společně strávili v Beskydech na Gruni v domě sv. Josefa. Je to ideální místo pro dovolenou s dětmi a vřele ho doporučujeme. Letošní dovolenou bychom rádi prožili s přáteli v Janských Lázních.

7. p. V.

Vím, že jste byl studijním kolegou otce Jana Houkala. Jistě máte nějaký zážitek ze společných studentských let, který stojí za zveřejnění.

S Jendou Houkalem jsme společně prožili několik let studií a když se sejdeme, tak rádi zavzpomínáme. Velmi mě na něm zaujala jeho touha poznávat nové věci. Vždy byl velmi skromný a pracovitý. Nikdy se na nikoho nevyvyšoval. Rád vzpomínám na naše společná kolokvia před zkouškami, kde on měl hlavní slovo a my naslouchali jeho výkladu. Už tenkrát to byl takový noční tvor. Když ostatní spali, on studoval teologické knihy v němčině. Vzpomínám na jeho zkoušku z fundamentální teologie, při které vyjmenoval (a to nad rámec požadavků), kolikrát je v které knize Nového Zákona obsaženo slovo církve. Byl také vášnivým sportovcem a často jsme spolu chodili běhat. Netradiční byl i jeho pohled na výkon základní vojenské služby. Tam, kde ostatní volili civilní službu, on se hlásil ke službě u útvaru, kde, jak říkával, má větší možnost hlásat radostnou zvěst.

Děkuji za upřímné odpovědi.

Marie Mocová

ZNÁT PASTÝŘE

Po bohaté večeři, podávané v jednom honosném hollywoodském sídle, hostitel, slavný herec, bavil účastníky setkání ohromujícím přednesem Shakespearových veršů. Jako přídatek pak svým hostům nabídl, že zarecituje verše, které si sami vyberou. Plachý postarší kněz se ho zeptal, zná-li žalm 23.

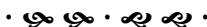
„Ale ovšem“, opáčil herec, „rád ho přednesu, ale pod jednou podmínkou: až skončím i vy tenhle žalm zarecituujete.“

Kněz byl sice trochu v rozpacích, ale nakonec souhlasil. Herec podal nádherný výkon. „Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek...“ a tak dále.

Když skončil, posluchači ho odměnili bouřlivým potleskem – a pak přišla řada na kněze. Vstal, přednesl táž slova, ale po nich se místo potlesku rozhostilo naprosté ticho a oči mnohých se zarosily.

Herec nechal ticho chvíli působit a poté se ujal slova: „Dámy a pánové,“ řekl, „doufám, že si všichni uvědomujete, čeho jste tu dnes večer byli svědky. Já jsem znal slova žalmu, ale tento kněz zná Pastýře.“

KUP SI LOS – Brian Cavanaugh

● AHOJ DĚTI,

určitě každý z vás ví, jak prvňáci a druháci musí doma povinně nahlas číst. Došlo i na Ferdu. Minulý týden mi předčítal z jedné docela tenké knížky „...když myslíš Bože“ od Lene Mayer –Skumanz:

Vítek, hlavní hrdina, také čte. Z Bible, příběh O Mojžišovi, který mluvil s Bohem jako přítel s přítelem. A když spolu rozmlouvali, Mojžišův obličej se rozzářil. Lidé viděli světlo, které zářilo z jeho obličeje a báli se přijít do jeho blízkosti. Zakrýval si tedy obličej rouškou.

„Bože,“ ptá se Vítek, „ono je to vidět, když se s tebou hodně hovoří a člověk je tvým přítelem?“ Trochu se polekal. Co když se stane, že i jeho obličej začne zářit? Budou se také všichni bát přijít do jeho blízkosti?

Vítek běží do koupelny a dívá se do zrcadla. Jeho obličej je jako vždycky. Sice trošku ušmudlaný, zato pěkně opálený, s několika tmavými letními pihami na nose a na tvářích. Nic nezáří, vůbec nic.... Malé, docela malinké záření by přece jen neškodilo. Bylo by znamením, že je Božím přítelem. Vítek je zklamán. Není divu. Jde si aspoň do kuchyně pro něco dobrého. Ze zahrady slyší hlasy. Maminka mluví se sousedkou, která přes plot obdivuje záhonek s bylinkami. „To je dárek k Svátku matek od našeho Vítka. Sázal, plal a zaléval, nesměla jsem se dívat.“

„Z Vítka máte radost, že?“ říká sousedka. „Je to milý kluk, něco z něho vyzraje!“

„Ano, ano,“ přikyvuje maminka, „někdy ano.“

Už se těšíte na prázdniny? Ani ne měsíc a jsou tady. Budete zářit - to je jasné. Spousta se vás přihlásila na kola, na hory a na tábor. Všichni si to, dá-li Bůh, jistě pěkně užijeme. Ještě tu máme pro vás něco na rozloučenou. Požehnané prázdniny!!!!

Lída

První svaté přijímání a Dětský den

První svaté přijímání slavnostně přijmou další děti z naší farnosti v neděli 11. června při mši svaté v 10,30hod.

Dětský den plný soutěží a her bude pro ně i pro všechny ostatní děti jako každoročně, ve stejný den odpoledne od 15hodin na hřišti gymnázia Minerva. V případě deštivého počasí máme příslibenou tělocvičnu ZŠ Brigádníků.

Děti, vezměte si sportovní oblečení, kdo má možnost koloběžku nebo kolečkové brusle.

Sraz je ve 14,45 hod před farou nebo

v 15 hod na hřišti (vchod postranní brankou z ulice Krupská), případně před ZŠ.

(do tělocvičny je nutné přezutí, i pro rodiče – děkujeme)

Na všechny děti se těší také Iveta a další pomocníci – kdo má chuť a nápady, může se k nám přidat ☺

Pout' k Pražskému Jezulátku se mší svatou

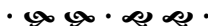
V **pondělí 26. června** plánujeme s dětmi, jako každý rok, pout' na poděkování za uplynulý školní rok k Pražskému Jezulátku. Ta letošní bude i se **mší svatou od 16 hodin**, kterou zde bude sloužit P. Peter Kováč. Po ní nám P. Šleich slíbil prohlídku některé z části kostela. Už jsme byli v katakombách, na půdě, vloni jsme šplhali na věž až ke zvonům. Jsem zvědavá, kam nás zavede letos.

sraz v 15 hodin před farou ve Strašnicích nebo

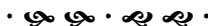
v 15,50 v Karmelitské ulici před kostelem Panny Marie Vítězné – Pražské Jezulátko

návrat **kolem 18, 30 před faru**

Doprovod dětí zajistíme.

Jenom Bůh je světlo,
ale ty ho můžeš zapálit v lidských očích.
Jenom Bůh je život,
ale ty můžeš v ostatních vzkřísit touhu žít.

● POSELSTVÍ SVATODUŠNÍ...

...Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít...

J 16,13

Malý úvod

Když jsem otce Petera žádala o svatodušní příspěvek, měla jsem představu jeho zařazení někde uprostřed zpravodaje, vždyť je toto číslo svatodušní. Ovšem po přečtení článku jsem došla k přesvědčení že je jakýmsi „finit coronat opus“ a tedy po něm nebude už nic... jen ticho....

Bezvětrí nám jistě nehrozí, ale máme připravené plachty...?!

Už se vám stalo, že jste seděli na lavičce nebo pokojně kráčeli a pozorovali pohyb světa kolem sebe...a najednou přešlo pozorování ke vzpomínání z něhož se pomalu, ale s velkým nadšením utvářely obrysy všeho čemu říkáme touhy a očekávání. Tyto krásné okamžiky, smíšené z myšlenek a představ, jsou vydatným pramenem plynoucí řeky našeho života.

Přiznávám, že se rád nořím nebo se nechám unášet tímto proudem, byť pravda, ne vždy je to pokojné koupání či plavba. Každý jsme se již dostali k peřejím, silnému a rychlému proudu, nemluvě o líně plynoucích úsecích života, jež se nám zdají na chvíli zajímavé a pak se jakoby dlouze nic nemění... , jenom vítr rozčechá hladinu a rozechvěje listí v korunách stromů rostoucích na břehu.

Abychom na naší plavbě neustrnuli, je dobré a moudré čas od času zadumaně pozvednout oči, nebo chcete-li ztišit se, a *pozvednout srdce vzhůru*... vložit se cele do Boží otcovské náruče a díky tomuto spočinutí znovu zakusit a povšimnout si ovoce, které v našem životě nejen oplodnil, ale vede k plné radosti nejvyšší Boží Dar, který jsme jakožto pokřtění více než dostali, nýbrž byli jsme uvedeni do podivuhodného společenství s Otcem a Synem. Duch svatý nám vlévá do srdce lásku a tedy nejen ctnost, třebaže nejvyšší, ale i sebe sama. Nejvyšším Božím darem je sám Dárce. Boha tedy milujeme skrze a v Bohu.

Jen obtížně si můžeme tuto radikální Boží blízkost a intimitu uvědomit v záplavě povinností a starostí o chléb náš vezdejší. Kterýžto by nám záhy zhořknul, kdybychom ztratili, zapomněli a především opomenuli *Bohulibě se zastavit*, pozorovat, vzpomínat, očekávat cíl naší plavby, který není v pouhém završení, ale nade vše v ochotě a připravenosti k přebývání a společném poznávání nevýslovného Daru. Přichází kdykoliv otevřeme srdce i rozum silou naší toužebné víry, pohnuté Božím otcovským oslovením lásky. Jeho sklonění se prokazuje nesčetnými znameními přízně a pomoci v těch nejobyčejnějších situacích našich dennodenních námah dosáhnout delty a připojit se k flotile objevující nedozírné dálky utišujícího oceánu, v němž každá lodička s připravenými plachtami *nalézá své místo a směr*.

Vybral jsem obraz plachetnice, protože nabízí možnost porozumět beztak nelehkému svědectví o působení Ducha Svatého v našem životě. Je to přece jen jiné než mluvit o Ježíši, kterého lidé viděli, znali a kudy prošel, zůstala po něm nějaká stopa, jistá „památka“. Ale kdo spatřil Ducha Svatého? Ano, sice jej nikdo neviděl, ale byl zjeven a ohlášen Ježíšem a lidé s ním činí do dnešních dnů vlastní zkušenost. A v tom spočívá tajemství Ducha, prostě dělá krok za krokem všechno, co o něm Ježíš předem ohlásil.

Jen s námahou, ale s hlubokým vnitřním přesvědčením, bych mohl vyprávět o situacích a okamžicích, které jsem nejenže nedržel nijak pevně v rukou a přesto Pomocník s největší citlivostí poželal i to málo co jsem mohl a chtěl

nabídnout bratřím a sestrám, třeba při službě svátostí smíření, nebo slavení Bohoslužby slova a oběti, přípravách či mnohých rozhovorech a setkáních s lidmi. Každý den jsem se učil naslouchat, abych měl připravené plachty zachytit i nejjemnější vanutí Ducha. On má totiž co říct a touží nás ovanout svým oživujícím a osvěžujícím dechem v každé naší situaci, od té, kterou považujeme za nejméně významnou až po ty nejdůležitější.

Přeji nám všem, abychom neustávali v každodenní prosbě o Nejvyšší Boží Dar. Tím trvale připravujeme-spravujeme plachty do kterých zcela svobodně zavane, aby vedl naše myšlenky, slova, skutky, často jistě *do neznáma, ale ne do nejistoty*. Nespolehejme jen na hvězdnou oblohu, ani na rozkvetlou louku, ale s odvahou se naučme co znamená bdělé pozorování, vzpomínky a důvěrné očekávání, které nám přinese *obnovu a oživení Boží lásky vylité do našich srdcí skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.* (Řím 5,5)

P. Peter

Bohoslužby v našem kostele:

pondělí – pátek 18 hod.
sobota 7, 18 hod.
neděle 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)
živý růženec každé první pondělí v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši svaté

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši svaté

Farní knihovna půjčuje knihy: středa 16.30 - 17.45 hod.
neděle 10 - 11 hod.

Výuka náboženství: dle rozvrhu

Rozhovory o víře pro mládež: úterý 18.45 – 20 hod. v klubovně

Chrámová hud. skupina KAAOKAZHATIA: zkoušky-neděle od 9.15 hod. v klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce na nástěnkách a kalendář na <http://strasnice.lantanet.cz>

Vydává farnost u Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.
Redakčně zpracoval kolektiv.